

[Undervisningsministeren.]

som man her i livet kan komme ud for, uanset hvor detaljerede forskrifter der er givet for at undgå det; men det er altså meget sjældent, at man her er ude for disse menneskelige fejl.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Orla Møller* til kirkeministeren:

„Agt ministeren at løse spørgsmålet om tilknytning af en såkaldt studenterpræst til Danmarks tekniske højskole på Lundtoftesletten før det kommende menighedsrådsvalg, og før den kirkelige strukturkommission er færdig med behandlingen af spørgsmålet om miljøpræsters placering i folkekirken?“

Skriftlig begrundelse:

Af svaret til fru Bodil Koch den 4. juni d. å. om samme spørgsmål fremgår det, at ministeren ikke finder befolkningstallet i Lundtofte sogn tilstrækkelig stort til ansættelse af en fjerde præst, samt at der er uenighed i menighedsrådet om ansættelse af en præst med specielt henblik på betjeningen af studenterne. På den baggrund finder jeg det rimeligt, at det nye menighedsråd får mulighed for at ytre sig i sagen.

Endnu mere betænkeligt ville jeg finde det, om ministeren ville se væk fra de principielle overvejelser, der foregår i den kirkelige strukturkommission. Spørgsmålet om ansættelse af miljøpræster er af så omfattende betydning for folkekirken liv og rammer, at det må være en forudsætning, at kommissionens betænkning bliver genstand for en principdebat i folketinget, før der foretages ændringer af den kirkelige struktur. En ansættelse af en såkaldt studenterpræst *nu* vil blokere en fri debat om det kontroversielle spørgsmål, som ansættelse af miljøpræster er.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Orla Møller: Ud over den skriftlige begrundelse af mit spørgsmål til ministeren vil jeg gerne gøre et par korte bemærkninger.

Den sognekirkelige struktur her i landet er meget gammel; den er så gammel, at den går tilbage til middelalderen; i hovedsagen har både sogne, provstier og stifter deres væsentlige oprindelse helt tilbage i middelalderen. Det er vel ikke unaturligt, om man på den baggrund spørger sig selv, om den stadig væk er i stand til at klare de opgaver, der var baggrunden for dens tilrettelægning.

Det er baggrunden for, at man rundt omkring har stillet sig spørgsmålet, om man burde have særlige miljøpræster, specialpræster. Det er muligt, at noget sådant vil være rigtigt. Stort set tror jeg, at den middelaldergamle sognestruktur har tilgodeset det formål, den blev lavet for: at give ethvert medlem af folkekirken en fornemmelse af at høre til en bestemt kirke og at give enhver præst et nogenlunde rimeligt arbejdsområde. Men det skal naturligvis ikke forhindre, at man kunne overveje at udbygge en sådan ordning med præster for specielle grupper eller specielle områder. Imidlertid er det min opfattelse, at dette ikke bør ske ved, at man for enkelte grupper klarer disse problemer, men at hele spørgsmålet skal ses i sammenhæng.

Jeg ønsker også gerne at få præciseret, at jeg ikke har låst mig fast på en opfattelse hverken for eller imod studenterpræster, hverken for eller imod special- eller miljøpræster. Men spørgsmålet er af så omfattende en karakter, at det først bør gøres til genstand for en principdebat i det høje ting. Jeg går på forhånd ud fra, at den højtærede minister i grundsyn er enig med mig om dette, og er dette ikke tilfældet, vil jeg blive slemt skuffet.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Det er anden gang inden for et halvt år, jeg har måttet besvare et spørgsmål om denne sag, og jeg må have lov til at sige til hr. Orla Møller, at man må undskylde mig, hvis det efterhånden er lidt svært at finde ud af socialdemokratiets kirkepolitiske kurs.

Den 4. juni i år måtte jeg besvare et spørgsmål fra fru Bodil Koch, hr. Orla Møllers forgænger som kirkeminister. Fru Bodil Koch spurgte mig, hvorfor jeg endnu ikke havde løst spørgsmålet om en studenterpræst på Lundtoftesletten. Fruen var tydeligt utålmodig over, at sagen endnu ikke var løst, og føjede endda til, at det